



HITMÉLYITŐ, ERKÖLCSNEMESITŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

Véletlen vagy isteni vezetés?

Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Mát. 10. 30.

1910 június 17-én a bádeni Mülheim mellett vasuti szerencsétlenség történt. Egyik urnő a Bázeltől kiinduló vonat egyik második osztályú fülkéjében már helyet foglalt, mikor egyszerre nevét hallotta szólítani. A további hadd mondja el ő maga: „Csodálkozva tekintettem a hang irányába, hogy a hívás nékem szól-e, de nekem szólt. A legutolsó kocsiból egy kék sapkás vasutas mosolygó barátságos arca integet felém. Nem ismertem fel a férfit, de életemben sok ismeretséget kötöttem a nép fiaival és mindég örültem az ilyen találkozásoknak. Dacára, hogy második osztályú jegyem volt, egy pillanatig sem haboztam engedni a hívásnak, többre becsülvén a kellemes társaságot mint a párnás ülést. A kék sapkás férfi visszavonult, én pedig felszálltam a kocsiba, amelybe őt eltűnni láttam. A kocsit leszámítva egy női utast teljesen üres volt. Ez utastól kérdezősködtem a kék sapkás férfi után. Itt nem volt senki mondotta. Miután a szomszédos szakaszban is hiába kutattam a titokzatos férfi után, leültem egy ablak melletti kellemes helyre. Nem gondolkaztam sokat a különös hívás felett ami a lapadra juttatott, hanem csendben élveztem a pompás tájéket. Elnyomott-e az álom és álmodtam-e nem tudom, csak egy rettenetes kiáltozásra tértem magamhoz amit akik hallottak soha el nem felejtnek. Kocsink hirtelen lökással megállt. Akadály nélkül kiszálhattunk és láttuk, hogy a második osztályú kocsik teljesen pozdorjává törtek. Hallottam amikor a hivatalnok kocsinkat illetőleg mondotta, hogy a zsufoltság miatt

az utolsó pillanatban kapcsolták a vonathoz Bázeltben; az ideiglenes kapcsolásnak köszönhető, hogy mikor a többi kocsik lezuhantak kocsink lemaradt róluk.”

Egyszerű józan elbeszélés ez átélt esemény minden kegyesség nélkül; azt hiszem te sem találsz benne semmi kifogásolni valót. A kérdésre, ki volt az intő hivatalnok, nem tudsz felelni — Isten angyala volt-e emberi alakban? Minden esetre elismered, hogy ezen hölgynek élete felett egy titokzatos hatalom vigyázott — Istennek hatalma ez! Istennek keze belenyúlt a földi eseményekbe. Azok akik Istent nem ismerik és létezését tagadni akarják ilyen alkalmakkor csodálatos véletlenről beszélnek. Te is ilyen vagy-e? Akkor fogadd el az oktatást, hogy *véletlen nincs!* Isten vezetéséről azt mondja igéje: „Nemde két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? és ezek közül nem esik egy sem a földre a ti Atyátok nélkül; néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Ne féljetek azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.” (Máté 10, 29—31.)

Egy hívő özvegy aki gyermekeit varrásból tartotta fenn közvetlen karácsony előtt megbetegedett. Legidősebb fia aki tizenkét éves lehetett így szólt: veszek gipszfigurákat és az utcán árusítom. És anyjának utolsó filléréivel Zoltán több gipszfigurát vett. Azelőtt atyja ilyen figurákat készített azért jutott a fiúnak eszébe ilyeneket árulni. A hideg szél átfújta a vékony ruhán, a kis fiu reszkedett, de nem szünt meg a járókellőknek kiálltani:

Szép gipszfigurákat! Az embereknek nem volt idejük, december 24-ike volt, vagy talán a gipszfigurák nem érdekelték! Soká állt a gyermek az utcasarkon, kezdett sötétedni és még mindig semmit nem adott el. A másik sarkon talán kedvezőbb lesz, gondolta magában Zoltán. Ebben a reményben át is ment. Alig érte el azonban a másik sarkot, valaki meglökte és a gipszfigurák a földre esve összetörték. Szive majd meghasadt a fájdalomtól. Egy fillér sem volt zsebében, összes vagyona pedig cserepekben hevert előtte. Hogyan jöjjön most anyjához? Te talán azt gondold: „Mily szerencsétlen véletlen!” De ez nagy tévedés. Hiszen meg vagyon irva. „Vajjon lehet-e baj a városban amit nem az Ur szerezne?” (Ámos 3, 6.) Zoltán keservesen sirt — nem azért, hogy szánalmat keltsen, erre egyáltalán nem gondolt. Egyesek köré csoportosultak, közöttük egy iparos aki napi munkája után hazafelé igyekezett. Ez ránézett a fiura és a cserepekre és rögtön megértette helyzetét. Így szólt a fiuhoz: „Add ide a sapkád!” Az átvett sapkába beletette napi keresményének felét és a körülállókhoz így szólt: „Legyetek szánalommal!” Kisebb nagyobb pénzdarabok hullottak a sapkába. Örömmel rohant haza a fiucska és a gyűjtés eredményét az asztalra öntötte. Nagy öröm és hála honolt a kis szobában. *Az Ur a látszólagos baj által segített.* Mily hatalmas és jó Ő! Meg vagyon irva: „Ne aggodalmaskodjatok tehát és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. (Máté 6, 31–32.)

Egy fiatalember N. községből K. városba utazott vonaton kerékpárjával, hogy a város környékét bejárja és megismerje. K-ban közben kerékpárja tömlőjébe levegőt fujtat a gummi elpattan. Nagyon elégedetlenül és önmagában zúgolódva és szilkozódva az elveszett nap felett leadja kerékpárját a ruhátárba és elindul maga sem tudva hová. Egy fehér sédulát lát a földön. Fölemeli. Egy eldobott evangelizálási meghívó. „Mi ez? Terveid ugyanis semmivé lettek! A nap ugyanis elveszett! Megnézheted egyszer a dolgot! „És úgy tesz, Isten igéjének hatalma folytán ezen a napon talált *békességet Istennel.* Négy hét múltán maga tett erről bizonyosságot, hogy ezen a vasárnapon lett megmentve és most mind boldog hívő él Üdvözítőjének.

Az elpattant gummi és az eldobott meghívó eszköz volt Isten kezében, hogy ezen Istentől eltávolodott embert kihívja a világból Jézushoz. Így kis és nagy dolgok be vannak kapcsolódva Isten kormányzásába, hogy éldását és kegyelmét elvégezze, hogy az övéinek könyörgésére válaszoljon avagy, hogy

gunyolódókat büntessen és ezáltal Isten hatalma nyilvánvalóvá legyen ebben a világban, amelyik azt hiszi, hogy Istent megfoszthatja trónjától. Ha tehát most belátod, a szent Isten mindenhatóságát és jelenlétét, úgy legyen szabad feltennem a kérdést: A te akaratodat és életedet alárendeltes-e e kegyelemben gazdag szent Istennek? Tartozásodat vele szemben rendeztes-e? Jézus a mennyből jött. Feláldozta magát a kereszten érted, hogy te az Ő kiontott vééréért bűnbocsánatot és békességet nyerj Istentől. Őh keresd Jézust, kiálts hozzá, mert csak nála találsz valódi életet. Ne halogasd megragadni a kegyelmet amire el vagy hiva — mert csak akkor ismered meg a szeretetnek Istent, aki mind e mai napig kibeszélhetetlen könyörülettel vigyázott életed felett. Elmélkedj ez igék felett: „Sokat cselekedtél te Uram Istennem a te csodáiddal és terveiddel mi értünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszelném, de többek sem-hogy elszámálhatnám.

V. Gy.

A szív megtisztulása hit által.

„És a sziveket ismerő Isten bizonyosságot tett mellettünk, mert adta nekik a Szentlelket miként nekünk is; és semmi különbséget nem tett mi köztünk és azok között, a hit által tisztítván meg azoknak szívét.” (Csel. 15, 8–9.)

Ezek az igék azt mondják nekünk, hogy amikor Isten Kornelius házában a pogányoknak adta Szentlelkét épugy mint pünkösd napján Jeruzsálemben tette ezt, mikor a hit által tisztította meg szívüket. Ez arra az igazságra tanít bennünket, hogy ha a Szentlélekkel való elöltést el akarjuk nyerni ez csakis a szívnek hit által való tisztulásán keresztül történhetik.

Mindenek előtt először is a tisztulásról magáról akarok szólni, azután az isteni hatalomról, amelynek el kell végezni; harmadszor a hitről, ami által magunkévá tesszük.

Először a szívnek tisztulása. A tisztulás elsősorban az elkövetett bűnökért való tartozás kifizetése. Ha a hívő a Szentlélekkel való betöltést kéri, ha Istennek fogadalmat tesz és magát neki átadja sok esetben elkövetett bűneinek nehéz voltát érzi. A keresztyének bűnei nagyon különböznek a megtéretlenek bűneitől. Bizonyos tekintetben sokkal ijesztőbbek és szégyenletesebbek és a szívet felhőbe burkolják. Ha azt kívánják, hogy a Szentlélekkel be legyenek töltve a bűnösség tudata kell, hogy sziveitekből elmuljék. Ha vissza tekintetek keresztyén életetek egy évtizedére be kell látnotok, hogy

sok ballépés sziveteknek sok büne és beszéd vagy cselekedet hányszor nem volt Isten akarata szerinti. Kérlek tekintetek komolyan vissza és ha látjátok, hogy éltetek bűn és hitelenséggel van bemocskolva, jöjjetek és szóljatok így: Hiszek az én elmúlt keresztényen életemnek minden bűnéből való tisztulásban, hogy úgy tekinthetek fel Istenemhez, mintha megtérésem óta soha nem vétkeztem volna.

Kérd továbbá Istent, hogy tisztíts meg a bűn hatalmától is! Minden ember, aki nincs megtérve természetlő fogva a bűn hatalma alatt van. Mikor Ádám vétkezett Isten Ádámot a törvény hatalmába adta. Ádám maga tette magát a bűn rabszolgájává. Isten gyermeke azonban teljesen szabad a bűn hatalmától. Hogyan van tehát, hogy a bűn hatalma mégis oly nagy befolyást gyakorol? Felelet: Mert Isten gyermekei maguk adnak hatalmat a bűnnek jöhetnek ez nem volna szükséges. Isten az Ő gyermekeit megszabadította a bűn uralmától és hatalmától. Krisztus az enyém és szabaddá tett engem; de tudatlanságból, hanyagságból és a test iránt való engedékenységből hatalmat adnak a bűnnek. Vedd igénybe a bűn hatalmától való megtisztítást. Ne hagyj magad becsapni, mint az amerikai rabszolga, akinek gazdája mikor kihirdették, hogy minden rabszolga szabad lett, azt mondta neki ez nem igaz, néked itt kell maradnod. A szegény rabszolga még soká volt urának szolgálatában anélkül, hogy tudta volna, hogy tulajdonképpen szabad.

Tekints továbbá az isteni hatalomra, ami által a tisztulás munkája megtörténik. „Isten bizonyoságot tett mellettük megtisztítván szivüket hit által.” Erről a Csel. 10-ben semmit nem olvasunk. Ott csak azt olvasuk, hogy Péter predikált és mialatt beszélt a Szentlélek leszállott rájuk. Itt azonban felvilágosítást nyerünk, hogy mit tett Isten. Hittek annak a beszédnek és ezen hit által megnyerték Jézust szivükbe, Jézus betért hozzájuk mint a tisztító. Jegyezzük meg a kapcsolatot Jézus a tisztító és Jézus a Szentleket adó között. A zsidókhöz írt levélben azt olvassuk: „aki minket bűneinktől megtisztítván, üle a felségnek jobbjára a magasságban.” Mint a bűnöktől megtisztító ment Jézus a mennybe és ült a mennynek trónjára. Értsük meg, a trónon levő Krisztus adja a Szentleket és teszi ezt mint olyan aki tisztít. Mindkettő szorosan összefügg a megváltás művében. Krisztusnak előbb véghez kellett vinni a bűntől való megtisztítást és csak azután ülhetett a trónra és vehette az Atyától a Szentleket a mi számunkra. Ugyanilyen módon van meg az összefüggés mindkettőt illetően a mi szivünkben. Krisztust fell kell ismernem és el kell fogadnom

mint a bűn tisztítóját, és azután be fog engem tölteni Szentlélekkel. Ez az amit Keresztelő János predikált: „Ime Istennek ama béránya, aki elveszi a világ bűneit!” És: „Ő Szentlélekkel és tüllel keresztel titeket.”

Isteni munka ez. Krisztus Isten. Mi nagyon az emberi oldalát nézzük a dolgoknak megszentelődésünkben, hitünket, imánkat és kevés időt veszünk igénybe, hogy Krisztusra nézzünk és bizalommal mondjuk: Az én Istenem az, aki magára vállalta, hogy szivemet megtisztítja. Amit Golgotán tett, mikor vérét ontotta be volt fejezve, és a mű amit most a mennyből végez ugyanazon mindenható erejében végzi. Értsük meg ezt és vegyük magunknak időt a feltekintésre.

Rejtett munka ez; titokzatos. Ezért zavar meg sok őszinte keresztényt. Érezni akarnak valamit. Nem tudnak egyszerűen hinni az ígértben, hogy egyedül azon nyugodnának, hanem még más bizonyítékra is van szüksége hitüknek. Óvakodjunk ettől! Higgyük, hogy a mennybeli mindenható Jézus eltudja most végezni a tisztítás munkáját hit által.

Olyan munka ez ami egy pillanat alatt megtörténhetik. Így történt Cezáriában. Kornéliusz istenfelő ember volt, kegyes ember, mégis szüksége volt e munkára. Mikor Péter Krisztusról predikált Kornéliusz elhitte, hogy Krisztus megtisztítja szivét és hit által vette a Szentleket. Jézus Krisztus megludja cselekedni egy pillanat alatt.

Az utolsó pont: Mindez hit által történt. Megtisztította szivüket hit által. A hitben magában benne van a vágyódásnak érzése. Ebben találjuk a magyarázatát; hogy az evangéliumban felemlített emberek olyan könnyen és komolyan tudtak hinni: Hitüknek vágyakozása valódi és erős volt. És most nem kívánnál e te is erős vágyódásban szabaddá lenni a bűn életétől a folyamatos bűnös és bűnözés életétől? Krisztus képes egy pillanat alatt mindent megváltoztatni, ha akarsz hinni vérenek erejében ami a bűnnek még árnyékát is elveszi és ha hinni akarsz Szentlekek erejében, hogy betér hozzád és benned munkálkodik, megtisztítván téged a bűn hatalmától, hogy nem lesz helye benned. Ha kívánsz a ragyogó napugárban élni jöjj Jézushoz és adj fel minden bűnt — a gondolat, nyelv bűneit is. A botlások onnan vannak, hogy nem nézünk a mindenható, szerető, mindenkor jelenvaló Krisztusra! Nem hisszük, hogy megtud szabadítani a bűntől. Ő most felteszi a kérdést: Hiszed-e hogy én megcselekedhetem? Hogy szeretetem irántatok olyan gyengéd, hogy kész vagyok minden pillanatban veletek élni és a bűntől megóvni? Hiheted-e ezt? Felelj őszintén! Ha nem tudod elhinni mond meg Jézusnak és várj a válasza.

Az őszinte szívet amelyik előtte kiönti hitetlenségét oktatja és segítsége nem fog késni.

Ha pedig eltudod hinni mondd meg: „Igen Uram hiszem, hogy te mindenható Isten vagy, hogy mindenütt mindenkor jelen vagy. Hiszem, hogy ha magamat a te karjaidba velem e karok engem megtartanak és hogy Jézus Krisztus mint tisztító be akar térni szívembe azt birtokba akarja venni és megtartani.“ Hidd érzések nélkül, hogy az Ur Jézus Krisztus isteni hatalmával, szeretetével és dicsőségével közelebb akar hozzád jönni mint valaha elképzeltetted volna! De teljes átadást és a világtól való elfordulást kíván.

Végül a hit nemcsak erős vágy és szívbéli átadás, hanem elfogadás is. Hit karjaimat ki kell nyújtanom és Krisztust mint a tisztítót igénybe kell vennem, hogy tiszta szívet adjon nékem, úgy hogy noha bűnös természetem van, Krisztus naponta megadhatja nékem a győzelmet. Bizzunk benne. Krisztus nem tesz különbséget az első keresztyének és közöttünk.

Murray A.

Repedés a falon. [1. Kor. 13, 1-]

Aggódó tekintettel vizsgálja a háztulajdonos a hasadást háza falán: „Ezt hamarosan meg kell javítani, különben nagyobb baj lesz!“ Igen a fal repedése aggasztó lehet; de sokkal aggasztóbb a hasadás a családban, a lelki életben, különösen ha figyelmen kívül hagyatnak ahelyett, hogy ügyes kezek kijavítanák azt.

A házaspár többé nem érti meg egymást. Különböző okai vannak ennek; egyenlenség és elkeseredés tért be a szívekbe, a jó szomszédok és barátok telve pletykával elvégezték a magukét, hogy a szakadás még nagyobb legyen. Az eset botránnyá fajul, a nyilvánosság foglalkozik vele és a szakadás gyógyíthatatlanná lesz. És az egész dologban a legrosszabb, hogy egyik sem ismeri fel a kár horderejét. Ezért a jóvátételre nem is gondolnak, egyik sem akar engedni, sőt mindegyik igazában érzi magát és a dolog mind jobban elmérgesedik. A vége rendszeren válás az Istennek tett eskü megszegése.

Mi által keletkezik az ilyen szakadás? Gyakran egész csekélységek, amelyek a veszekedést és nézeteltérést okozzák. Talán egy fel nem varrt ingomb, ami a férjet fel-dühösíti ha többször előfordul; vagy egy dacos meggondolatlan kijelentés, ami деркént ereszkedik le a házások szerelmére; avagy az ebéd nem volt idejében az asztalon.

Kezdetben talán a szakadás elkerülhető vagy orvosolható lett volna. Egy engesztelő szó, egy kérő tekintet, egy meleg kézszerítés, egy barátságos figyelmeztetés és minden jó lett volna. De — egyik a másikra vár, hogy hibáját belássa, mindegyik a maga igazát tartja, mindegyik igazságtalan bántódásban részesült és a szakadás mélyebb lett, a kibékülés lehetetlen.

Ki a hibás? Mindkető! és legfőképen a felbujtók és uszítók, akik nem tudták nézni, hogy a házastársak boldogan éltek együtt. Bizonyára egyik sem tanulta meg a szeretet és megbocsátás királyi parancsát, amit az apostol a I. Kor. 13. fejezetében oly gyönyörűen ecsetel.

A sok között van még egy hasadás a falon, ami különösen fájdalmas lehet. „Ha egy lélek valami bűnnel egy szenvedéllyel éli el egész életét, ami bár az emberi szem előtt rejtve van — Senki nem is sejtí, hogy belől féreg mardossa, hogy a szív éjjel nappal aggódva dobog: „Ah bár ne tettem volna... Oh ha nem lennék...“ és a helyzet mindég rosszabb lesz.

De bármennyire is akarjuk titkolni Isten szeme mégis látja. Akkor Isten komolyan kezd szólni különböző csapásokkal. Gyógyítani akarja a bajt a mit értünk oda adott engesztelő vérében. De a lélek nem akarja! Nem akar napvilágra jönni, nem hagyja magát megtisztítani, nem akarja kiadni a bűnt és nem hagyja magát a kötelekkel megoldozni; nem akar mint szegény csödbe jutott lélek Isten előtt leroskadni és a gyógyíthatatlan seb vele megy az örökkévalóságba.

Kedves lélek talán te is hordozol magadban ilyen sebet ami kinez téged, elveszi életkedvedet, nem hagy nyugodtan aludni? Jöjj az Üdvözítőhöz! A lélek nagy orvosához, engedd hogy megmutassa néked a bajt a maga valóságában nem úgy amint te látod legyen az bár egészen kicsi és ha csak önigazságból, haragtartásból, vagy büszkeségből áll. Ő segít és meggyógyít mindent, még a legveszedelmesebb bajt is. Jöjj megkötöltségednek bűnödnek vallomásával a bűn eltörlőjéhez és tapasztalni fogod, hogy téged is feloldoz és szabaddá tesz a sátán kötelekeitől, amelyek imádkozó életedet akadályozzák és lelkedet kötve tartják a szomorúság és nyugtalanságban. Minden helyzetben segít Ő, még a legnehezebben is ahonnét látszólag nincs kivezető ut, — Ő talál utat. A bajt ha már megvan ne hagyj nagyobbá lenni dac vagy ellenszegülésed által. Keresd lelkednek alkotóját, aki ért bajod gyógyításához és add át magad neki teljesen, még ha megaláztatáson kell is keresztül menned, csak bátran előre csak ha baj elmulik!

Gondolkozz felette.

1. Nagy tévedés az üdvösségben reménykedni, ha most nem akarsz az Ur Jézus közösségében élni. Vajjon nehéz-e ezt felismerni? A bűnösnek üdve egyedül Jézus Aki itt nélküle akar élni az odaát sem lehet közösségben vele.

2. Hol a legkönnyebb kegyesnek lenni? Az otthontól távol élő keresztyének körében. Hol a legnehezebb az Urról bizonyoságot tenni? Otthon a családban, a rokonságban és ismerősök körében akikkel naponta érintkezünk. Mit teszel az Urért és az Ő országáért ott ahova az Ur állított?

3. Tudatos hüllenség esetén lehetetlen az imameghallgatás. Lehet-e kegyelmes Isten ahhoz aki ellentáll Lelkének? Ameddig Isten megismert akarátát nem akard cselekedni, imád nem lesz meghallgatva. Meddig akarsz még menekülni lelkiismereted vádjai elől? Hallgass az Urra és ő is hallgatni fog reád.

4. A Szentléleknek bennünk lakozásától függ testünk feltámasztása. (Róm. 8, 11.) Ugye fel akarsz támadni Krisztussal? Add át testedet a Szentlélek templomául! Feltartoztatlanul közeledik a feltámadás napja, Krisztus benned lakozik-e már? Siess az Urhoz, Ő megkezdte benned a jó munkát, bé is akarja fejezni az Ő napjáig. Ő kész lelkét néked is adni.

5. A felébredt lelkek kétfélék. Olyanok is akik vétkeznek és nyugodtan mennek tovább mintha misem történt volna. Ezeknél nem sok a remény! És olyanok akik nem tudnak nyugtot találni amíg bűnbánatot nem tartottak. Csak a nyert bocsánat után lesznek ismét vidámak. Ezek lelki emberek, mert igazolják, hogy Krisztus tagjai. Isten a kevélyeknek ellenáll, de az alázatosoknak kegyelmet ad. Gondold meg: Őszinte bűnbánat nélkül nincs bűnbocsánat. Az ok amiért ezer és ezer felébresztett lélek sohasem lesz Isten szentjévé, soha Krisztus Lelkét el nem nyeri, a bűnbánat hiányában és a szív keménységében keresendő. Kövesd kegyelmi vágyadat és vágyóddal megtisztulni a bűntől.

6. A fellámadott Krisztussal való közösség nem az ész dolga, nem hiu beképzelés, nem üres szólam. Ő kijelenti magát azoknak akik Őt szeretik, akik parancsolatait megtartják és magukat szívből néki szentelik. Tapasztaltad-e az élőt mint éltet adót? A hű Üdvözítőnek mindent ugy lélkére tudsz-e kötni, hogy vezetésében bizonyos vagy és rendületlenül várni tudsz hatalmas segítségére? Boldog az aki az Ő vezetése alatt éli le életét! Keresd Őt imában és könyörgésben, elveszi bűneidet, adja néked Lelkét és békéjét, lakozni fog benned. Az élő Urral való benső kapcsolat az életnek legtisztább öröme.

Oh én Üdvözítőm tégy rendbe mindent mert én benned bízom. Vezess engem amíg otthon megláthatlak. Te légy az én dicsőségem, az én dicséretem életemnek minden napjaiban. Tarts erősen erős Jézus kezdeddel.

Molnár András. †

Gyászbeszéd után szabadon. Márkus J. A.

„A parasztproféta,” ezzel a címmel jelent meg egy igen értékes könyv nemrégiben a magyar könyvpiacra, amelynek hőse egy egyszerű parasztember, akinek hamvai bár régen ott porladnak a nilsäi temetőben, de egyénisége, megszentelt élete, ébresztő bizonyágtétele még ma is mint az élet meglevenítő árja hömpölyög végig a finn földeken. Ő vezére volt az ugynevezett „fölebredtek” seregnek, amely évről-évre nemcsak, hogy nem fogy, hanem egyre növekszik és áldásos sőt jelent a finn evangélikus egyház életében.

Talán ha nem is oly méretekben, mint ez a finn parasztproféta, de hasonló egyéniség volt a mi Molnár András testvérünk is, kinek a hamvai már ott pihennek a nyiregyházi temetőben. De emléke tovább él és élni fog örökre mindazok szívében, akik általa találták meg az utat az élet Urához. Ő is proféta volt a szó legszorosabb értelmében.

Nem lesz csoda tehát, hogy mi nem tudtunk megbarátkozni az ő halálának gondolatával, mert hiszen benne a halál egy olyan testvérünket szakította el, aki nemes erényeivel, áldott bizonyágtevéseivel, megszentelt életével, mindannyiunk szívének szeretetét, nagybecsülését vivta ki.

Pótolhatatlan ez a mi veszteségünk is mert Molnár testvért egyelőre nem tudjuk helyettesíteni, — ő isteni adomány volt a gyülekezet számára.

Azért, mi (igen szomorúnak éreztük az ő távozását, még magasabb szempontból is, szomorúnak.) Ugy éreztük, hogy nemcsak a Molnár család koronája esett le, hanem a mi gyülekezetünknek is egyik legerősebb oszlopa dült ki az ő halálával.

Elmondjuk-e, hogy Molnár testvér ki volt?

Elsősorban hűséges férj és szerető családapa, akinek minden vágya, szívének minden dobbanása családjának boldogságáért dobbant. Igen ő szerető családapa volt, ki családjának (szilárd pontját képezte, mert ennek) lelki üdvéért nagyon sokat küzdött és sokat szenvedett, aki az ő gyermekeiért olyan sokat imádkozott.

De nemcsak családapa volt ő, hanem annál sokkalta több. Néki nemcsak testi, hanem lelki gyermekei is vannak. Ő Istentől megáldott papi munkára elhivatott profétai lélek volt!

Boldog az a gyülekezet, amelynek ilyen prófétái vannak! Molnár-tv. nyitott fülekkel hallgatta Isten Lelkének kijelentéseit és imádkozó lélekkel hordozta az Ur ügyét a kegyelem trónja elé. Igen, ő imádkozó lélek volt és szerette az Urat.

Egy könyvnek az embere — a Szentírás alapos ismerője. Eszköz az Ur kezében, amilyent csak az Ur tud nevelni magának.

S hogy a nyiregyházai gyülekezet országos viszonylatban is feltűnően növekedett, ezt Isten ama kegyelmének köszönheti, hogy voltak ilyen parasztprofétái, akik rajongó szeretettel hordozták szívükben a gyülekezet ügyét. Igazi gyülekezeti élet nem képzelhető el ilyen papi szolgáló lelkek nélkül. Sok gyülekezetnek abban rejlik a legnagyobb nyomorusága, hogy nincsenek ilyen Molnár Andrásai.

Hogy ki volt ő a gyülekezet számára, azt csak azok tudnák elmondani, akik vele együtt a gyülekezet történetét átélték, (de hiszen ő nemcsak történelemátélő, hanem az Ur kegyelméből történelemcsináló volt. Nem lehet őt a gyülekezet immár több mint 25 éves multjából kikapcsolni.) A világháború lezajlása alatt Molnár-tv. végezte a legnagyobb alázatossággal a lelkipásztor szolgálatát. És mit mondjunk? Áldott idők voltak azok. Láttuk, hallottuk őt magyarázni az igét. És neki, az egyszerű parasztembernek, volt egy nagyszerű, a Szentírásból merített teológiája! A büntudat teológiája volt az!

Nem csoda, hogy ez a teológia sok bűnös szívben büntudatot és bünbánatot ébresztett s eszköz volt az újjászületés felé. Ritkán hallottunk mi embert olyan világosan a bűn és a kegyelem fogalmáról beszélni, mint őt. Hangja sohasem volt szenvedélyes, mindig alázatos, nyugodt, határozott, megfontolt, a Biblia szellemétől ihletett. Egyszerű parasztember létére szókinccse, valamint a szavak megválogatása csodálatraméltó volt. Akár magyarul akár tótul kellett szolgálnia, számára mindegy volt, mert mind a kettőt tökéletesen bírta. Prédikációi mélységet, kimeríthetetlen szellemi intelligenciát áruktak el. De nemcsak a biznyságtévés terén, hanem egyidőben, mint az énekkar vezetője is kiváló tehetséggel kivette részét. Kottaelméletből a fiatalabbak számára, oktatást is adott. Gyönyörű hangját sokszor állította szolgálatba új énekek tanulásánál.

Igenis, sokat jelentett ő a munka számára, de természetes intelligenciája, rendkívüli tehetsége, felülről ihletett pártatlan írásmagyarázó és szónoki képessége a legnagyobb alázatossággal is párosult. A tehetség ha nem párosul alázatossággal hamarabb árt mint használ. De mi nála alázatosabbat alig ismertünk. Igemagyarázatai élni fognak, ha

teste már régen por is lesz. Belőlök nemcsak laikusok, hanem teologusok is tanulhattak és áldást meríthettek. Mi mindig örömmest ültünk a hallgatók soraiban, ha ő magyarázta az Igét.

De értékes volt számunkra az ő nyugodt, megfontolt, a Szentírás alapján megtisztult illetőképessége is. Minden vitás kérdésben az ő szava döntő volt a mérlegen. Nem volt bőbeszédű, nagyon szívesen hallgatott, ha szólt, akkor annak helye volt! Véleményében és itéletében benne volt az ő megszentelt egyénisége, józan biblikus gondolkozása. Akik tudják és ismerik a gyűl. élet hasznait azok meg fogják tudni becsülni egy ilyen megszentelt egyéniség véleményét, tanácsát, a gyülekezet számára. Egy-egy ilyen véleményben maga az Ur Lelke szólal meg. Bizony sokat veszítettünk el mi benne, sokan lelkiatyjunkt és barátjunkt. Amikor rágondolunk arra a szerető szeliden mosolygó, alázatos arcra akkor szeretnénk felkiáltani: „Miért kellett neki olyan korán elmenni?” Az Ur így taláta jónak. Hiszen az ő számára így kívántosabb volt. Molnár testvér a szenvedés embere volt. Már évek, évtizedek óta megtört testtel rólta az életnek útját. Sokszor láttuk őt bágyadtan, sápadtan, köhögéstől gyötörve feljönni kápolnánkba. De különben is sokat, nagyon sokat szenvedett, ezt csak azok tudják igazán, akik az ő lelki-barátai közé tartoztak. Molnár testvér azonban sohasem panaszkodott, legfeljebb ezen bizalmas barátai előtt öntötte ki fájdalmát és keserűségét. Szenvédéstől még halálos ágyán sem mentesült. Több mint 8 heti súlyos belső baj után lehelte ki nemes lelkét. A halálos ágyán nem panaszkodott, sőt nagyon boldogan távozott e földről. Korán volt elmenetele, hiszen alig volt 58 éves, de az Ur akarata szentebb előttünk, mint saját fájdalmunk.

Mikor Molnár testvért halála előtti napon meglátogattam és láttam a rombadülő porsátort, Pál apostol (II. Korint. 5, 1.) azon szavairól emlékezünk meg: „Mert mi tudjuk, hogyha a mi földi sátorházunk elomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyben.” Erre Molnár testvér árca mintha megegyeszer visszakapta volna régi színét és ajkai halkán, de boldogan mondták: „Igen, ott sokkal jobb lesz!”

Molnár András testvérünk elment, de él, mert prófétai lélek volt és azok nem halnak meg soha. Oh bár adna az Ur a mi gyülekezetünknek többet nagyszámmal az ilyen parasztprofétákból.

Hány új barátot szerezte már a „Békeharang” számára?

Ima általi győzelem.

Egy kegyes özvegyasszony mindent elkövetett, hogy fiát hívő nevelésbe részesítse, a fiu azonban alig várta, hogy a fegyelem alól meneküljön. Amint nagykorúvá lett kiadatta vagyonát és könnyelmű társaságban rossz életet élt. Anyja hiába figyelmeztette és intette mitsem használt.

Egy napon tudomására jutott, hogy fia egy mulató és kártyás társaságba készül; kérte hogy maradjon otthon, ne menjen, de hiába. „Anyám mégis elmegyek” felelte fia dacosan. „Ha elmész mégis” válaszolta az anyja, „tudom mit fogok csinálni; bezárkózom a szobába térdre borulok Istenem előtt és nem szünök meg imádkozni érted amig megjössz!” A fiu elment; de nagyon kellemtelenül érezte magát. Nem volt jó kedve, mindég az anyjára kellett gondolnia és végül is haza ment. Anyját térdelve találta, amint imában Istennel küzdött fiának lelkéért. A dac meg volt törve és kemény szive meglágyult és csak egy gondolat foglalkoztatta, hogy anyja kedvéért és annak örömére éljen.

Nem vagy te is ily tékozló fiu?

Átment a vonalon.

Ha a hajó átmegy az egyenlítőn, nagy ünnepséget rendeznek. Aki először vesz részt ilyen utazáson és nem ismeri ezt a szokást, kérdezősködik: „Mi történik?” — „Nem tudja? Mindjárt átmegyünk a vonalon.” — „A vonalon? Mit jelent ez?” — „Az egyenlítőn, mi a földet két részre osztja.” — „Valóban!? Látnak valamit ebből a vonalból?” — „Az egyenlítőt nem lehet látni, de a földgömb másik felére jövünk.” — „Miből tudjuk ezt meg?” — Közben éjszaka lett és az öreg matróz megmutatja az utasnak a csillagos eget „Ime látja” mondá „az ismert csillagképekből nem lát semmit. A sarkcsillag eltűnt és helyén a dél keresztje világít, Evvel tájékozódunk most. Uj ég alatt vagyunk!”

E világban van egy másik láthatatlan vonal, amely az emberiséget két részre osztja, épugy mint az egyenlítő a földgömböt. Azok akik e vonalon átmentek — gyakran sok vihar után — telve vannak örömmel. A balgák és kétkedők azonban gunyolják őket: „Miért örülnek” kérdik. „Miért? Mert átmentünk a vonalon!” — „Micsoda vonalon?” — „A vonalon amely elválasztja az életet a haláltól, a mennyet a pokoltól, közönségesen megtérésnek nevezik.” — „De hol van ez a vonal, én nem látom.” — „És mégis létezik, egy uj világban vagyunk

uj ég alatt, uj csillagok ragyognak és a sötét éjszakában a kereszt mutatja az utat. Minden ujá lett. Békételenek voltunk, most boldogok; lelkiismeretünk vádolt, most bűneink megbocsáttattak; gyengég voltunk a bűn elleni küzdelemben, most diadalról diadalra megyünk; lehangoltak a gondok, most mindenkor nyugodtak vagyunk; el voltunk veszve, most mentve vagyunk; átmentünk a vonalon, uj ég alatt vitorlázunk van uj reményünk, uj örömeink, uj célok, uj éneünk.

A világ ezt nem érti meg. Itt a vonalon túl a boldogság teljessége van, amit emberi szó ki nem fejezhet, ami kielégíti a szív legmélyebb vágyát és ami mind jobban és jobban áthatja egész valónkat. Aki Jézus keresztjéhez jön, aki a megfeszített és feltámadott lábaihoz veti magát és bűnbocsánatot és új életet kap tőle ajándékba, az csodálatos átalakulást tapasztal szívében. Uj életet kezd. Számára egy „hajdan” és „most” van, amelyek egy határvonallal el vannak egymástól választva.

Átmentél e eme vonalon?

ÁLMATLAN ÉJJEL.

Hogyha késő éjjelen
Sem hunyom le két szemem:
Az sem olyan rossz dolog,
Jézusomra gondolok.

Látom Őt a kertben, ott,
Ahol arca roskadott.
Mint rettenté a haláll
Imában enyhet talál.

Porba, értem, mint borul;
Véres verejtéke hull
Testéből a földre, le,
Én is ott küzdök, Vele!

Bűneimre mint mulat,
Ez a kínos áldozat;
Ha nem szenved helyettem:
Pokol rabjává lettem!

Óh mily csuda szerelem!
Mélységét nem mérhetem:
A Golgotha s a kereszt,
Szemem könnyeket ereszt.

Mégis, hála s szeretet
Tölti be a szívemet,
Hogy itt van, itt, énvelem,
Ez álmatlan éjjelen.

Meghint drága vérvél,
Ebben nyugszik lelkem el;
Gond, keserv, mind elrepül,
— Álomba úgy szenderül.

Knak Gusztáv.
(Németből: Szoszthenesz.)

◆ HIREK. ◆

Augusztus 21—23-ig lett megtartva a már jelzett predikátor konferencia Dr. Sommer J. Ernő a frankfurti szeminárium tanára tartott naponta háromszor előadást illetve este bibliamagyarázatokat a 130, 51 és 32 zsolttárak felett. Az előadásoknak nagy gyakorlati értéke volt. Mi hálásak vagyunk az előadónak szives fáradozásáért.

Ravasz László püspök édesatyja Ravasz György nyugalmazott polgári iskolai igazgató 86 éves korában Bánffyhunyon meghalt. Bánatában résztveszünk.

A protestánsok növekedése Ausztriában. Egyik svájci egyházi lap levelet közöl Ausztriából, mely szerint ez év februárjától a protestáns egyházakba való áttérések száma szokatlan növekedést mutat. Az elmúlt évben az áttérések általi növekedés legfeljebb 3—4 %-ot tett ki. Ez évben azonban a protestáns egyházakhoz csatlakozók száma kb. 20,000 lélek.

St Chrischona. A bibliaiskola, „Haus zu den Bergen“ jun.us 6—10-ig ünnepelte huszonöt éves fennállását. Közel és távolból 150 volt hallgató jelent meg, hogy az ünnepélyen résztvegyen. Kívánjuk az intézetnek az Ur további áldásait.

A santandrai (Ausztria bibliaiskola eddigi vezetője Phildius Eberhard a bibliaiskolák központi bizottságának titkára lett. A bibliaiskola vezetését pedig Kettenbach Jakob evangélikus esperes vette át

75 német származású lelkész sinylődik ezidő szerint az orosz börtönökben. A német követség priválim érintkezésbe lépett az illetékes körökkel és emlékeztette őket Litwinownak Amerikában tett nyilatkozatára, mely szerint a vallási üldözések megszűnnek.

Jó bizonyítvány. Rushbrooke lelkész, aki résztvett a berlini baptista kongresszus előkészítésében Londonban egyik egyházi gyűlésen a birodalmi fővárost illetőleg benyomásairól a következőképp nyilatkozott: „A német nép erkölcsé az utóbbi időkben csodálatos módon emelkedett.”

Oroszország. Az istentelenek szövetsége egyik körlevelében a vallás elleni erősebb küzdelemre szólít fel. Indokul felhossa, hogy a vallásellenes propaganda ellanyhulásával a vallás ismét felütötte fejét és pedig a kommunizmus leple alatt. Jelszavakkal mint: „Istennel és a kommunizmussal fogjuk felépíteni a szocializmust” — gyakran találkozunk. Nehéz a tövis ellen rugódozni, mert Isten neveti őket.

Franciaország. Ebben az országban — mint a Bibliatársulat jelenti, — ma háromszor annyi biblia fogy el évente, mint azelőtt. Azelőtt a hatóságok támasztották a legtöbb nehézségeket a bibliaterjesztés munkájában. Ma inkább segítik ezt a munkát. Egyik francia bibliaterjesztő érdekes esetet mond el idevonatkozólag. Egy rendőr felszólította az utcán, hogy mutassa könyvterjesztői igazolványát. Mialatt a bibliaterjesztő az engedélyt kereste zsebeiben, a rendőr megnézte a táská tartalmát. Mikor látta, hogy bibliák vannak benne, barátságos hangon így szólt: „Mér nem vagyok kíváncsi az igazolványra, hiszen látom, bibliát áru. Ha mindenki ezt olvasná és követné, akkor ránk rendőrökre nem volna szükség” (Harangszó).

Angolország. Az angol rádió minden hónap negyedik vasárnapján egy külmisziói tárgyú előadást iktat programjába. Az ősz folyamán közvetítendő külmisziói tárgyú előadásnak összefoglaló címe ez: „Érdemes-e külmisziói munkát folytatni?” — A legnagyobb angol napilap, a The Times, minden nap egy-egy bibliai ígét közöl a címlapon s minden héten közöl egy prédikációt. Ugyanígy tesz még egy csomó nagy angol napilap is (Harangszó).

Könyvismertetés:

„Csak bűnösöknek” címmel jelenik meg szeptember hó folyamán A. J. Russel „Vor Sinners Only” című angol nyelvű munkának magyar fordítása A fordítást ifj. Biberauer Richárd és ifj. Czeglédy Sándor végezte. Akik az oxfordi csoportmozgalom munkája iránt érdeklődnek és akik meg akarják ismerni, ennek a könyvnek az elolvasásával jutnak leginkább a biztos ismeret birtokába, amely könyv 16 kiadást ért meg és 127,000 példányban fogyott el. A könyv ára vászonkötésben 5 P. füzve 4 P. Megrendelhető a „Keresztyén Könyvesház K. F. Szövetkezethnél Budapest, Felsőerdősor 5.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:
Dr. Szalós Artur.

Kaposvár, Németh István-utca 2. szám.
Pénzküldemények ide küldendők.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.